

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین ابتلا به وجود نشانه های بیش فعالی/ کمبود توجه با رفتارهای پرخطر و خودآسیب رسان در نوجوانان بزهکار

محل انتشار:

اولین همایش ملی آسیب شناسی روانی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مهلا بهجتی اردکانی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

محمد اورکی - دانشیار رشته روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: نوجوانی دورانی است که ریشه رشد ارزش هایی است و دورانی است که فرد مستعد خطرپذیری است و ممکن است تصمیمات ناپایداری بگیرد که منجر به رفتارهای نامطلوب از جمله بزهکاری شود. بنابراین گرایش نوجوانان به بزهکاری و رفتارهای مجرمانه می تواند ریشه در مشکلات روانشناختی داشته باشد. پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین ابتلا به وجود نشانه های بیش فعالی/ کمبود توجه با رفتارهای پرخطر و خودآسیب رسان در نوجوانان بزهکار انجام شد. روش پژوهش: جامعه آماری شامل کلیه نوجوانان بزهکار شهر یزد بود. با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس 170 نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. شرکت کنندگان به پرسشنامه های اختلال کمبود توجه - بیش فعالی سوانسون، نولان و پلهام (1981)، خطرپذیری نوجوانان ایرانی (زاده محمدی و احمدآبادی، 1387) و آسیب به خود (شی، 1998)، پاسخ دادند. داده ها با استفاده از روش همبستگی پیرسون و همچنین با بهره گیری از بسته نرم افزاری، spss26 تحلیل آماری شد. یافته ها: نتایج نشان داد بین ابتلا به اختلال بیش فعالی/ کمبود توجه و رفتارهای پرخطر و خودآسیب رسان در نوجوانان بزهکار رابطه معناداری وجود دارد ($P > 0/001$). نتیجه گیری: براساس یافته های پژوهش پیشنهاد می شود که مراکز حمایتی و نهادهای آموزشی با درمان اختلال بیش فعالی/ کمبود توجه، از آسیب های مرتبط با گرایش به رفتارهای پرخطر و رفتارهای خود آسیب رسان در نوجوانان پیشگیری نمایند.

کلمات کلیدی:

بیش فعالی کمبود توجه، رفتارهای پرخطر و خودآسیب رسان، نوجوانان، بزهکار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1151597>

